

[Handelsministeren.]

er kommet til Stede, har fremsat angaaende den Skrivelse, som blev sendt fra Handelsministeriet til Finansministeriet, og hvori man afviste Finansministeriets Anmodning til Handelsministeriet om at yde sin gode Medvirkning til, at der fra 1. April 1927 kunde blive indført den Regnskabsordning, som Loven af 31. Marts 1926 var Forudsætningen for. Nu siger det ærede Medlem Hr. Slepsager — saa vidt jeg forstod ham —, at Departementschefen havde talt med Ministeren om disse Maanedsopgørelser, og under denne Samtale var der blevet vekslet Ord om, hvorvidt Handelsministeriet var pligtigt til at fremsende disse Maanedsopgørelser eller ikke.

Jeg skal heroverfor kun gentage, hvad jeg allerede har sagt: Jeg har spurgt Departementschefen, om han havde nogen Erindring om denne Sag, og dertil har han svaret nej; han sagde, han havde ikke set de Skrivelser, som her er Tale om. Og jeg har spurgt andre Embedsmænd i Ministeriet, som havde kunnet være medvirkende ved denne Sags Ekspedition, og de har givet mig det samme Svar, at de erindrer ikke noget om, at Departementschefen har været medvirkende dertil.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Slepsager, at han har drøftet selve Sagen med Departementschefen. Derom kan jeg ikke have nogen afgørende Mening, det kan jeg ikke sige noget til, det bliver saa en Sag, der eventuelt senere maa søges opklaret. Men i og for sig betyder det saare lidt i Forhold til selve Sagens Realitet, nemlig denne, at dersom det ærede Medlem Hr. Slepsager trods Arendrups Opfordring ikke havde afsendt den omtalte Skrivelse til Finansministeriet af 31. Januar 1927, saa vilde Gustav Arendrup ganske sikkert ikke have kunnet fortsætte med sine Bedragerier, thi det var ikke Maanedsopgørelse alene, der var Tale om. Der staar jo udtrykkelig i Finansministeriets før nævnte Skrivelse af den 21. December 1926:

„De i Ministeriets maanedlige Regnskabsoversigter til Finanshovedbogholderiet opførte Bevillingskonti vil da herefter komme til at udvise samtlige faktiske Udgifter og Indtægter under Ministeriets Forvaltning samt de Beholdninger, der forefindes i Ministeriet og hos de forskellige Institutioner“,
altsaa her de Beholdninger, der forefindes i selve Handelsministeriet. Saa vilde man altsaa være kommet til Klarhed over de Beholdninger, der nu laa delvis skjult i Handelsministeriet, og som Arendrup for-

synede sig saa rigeligt af. Jeg gentager, hvad Statsministeren sagde, at det er meget forstaaeligt, at det ærede Medlem Hr. Slepsager har ladet sig forlede af Arendrup til at sende denne afvisende Skrivelse til Finansministeriet. Men de Herrer kan ikke paaberaabe sig en Stilling for sig, saaledes at de er uangribelige i den samme Sag, som de saa voldsomt har angrebet Ministeriet Stauning for. Har den ene Lov til at være godtroende og tro paa, at Arendrup var en hæderlig Mand, maa den anden ogsaa have Lov til det. Det kan ikke være en Ret, der er forbeholdt det ærede Medlem Hr. Slepsager eller andre i Venstre.

Ordføreren for Forespørgerne (Holstein): Den højtærede Statsminister har ingen som helst Grund til at paastaa, at mit Indlæg i denne Diskussion har været dikteret af politiske Hensyn og politiske Interesser og ikke af Hensynet til Ret og Uret. Derimod vil jeg oprigtigt haabe, at de ærede Regeringspartiers Dagsorden er dikteret af politiske Hensyn og ikke af deres Begreber om Ret og Uret. For hvis den ikke er det første, saa vil det sige — det gentager jeg —, at Folketingsflertallet godkender, at en Politirapport og en Indstilling fra en Politiaadvokat, som munder ud i, at ingen af de paagældende Embedsmænd er retligt skyldige, men at de alle har begaaet Fejl, offentliggøres til Publikums Underretning som Udtryk for deres Begreber om Honnethed og Ret, og saa beklager jeg de ærede Regeringspartier. Og ikke mindre beklager jeg, hvis det er Udtryk for deres Retsbegreber, at de virkelig mener, at Bankinspektør Tetens og Kontorchef Krogh er lige saa dadelværdige for Forsømmeligheden i deres Embedsførelse som Departementschef Dalhoff. Hvis det er Opfattelsen, Retsopfattelsen, Honnethedsopfattelsen i Regeringsflertallet, ja saa er det overmaade beklageligt, men saa tror jeg rigtignok, at det Flertal, der findes her i Salen, er kun Flertal her, men ikke Flertal ude i den jævne Befolkning. (Tilraab fra Socialdemokraterne).

Slepsager: Jeg skal i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat dels af den højtærede Statsminister, dels af den højtærede Handelsminister, udtale, at jeg maa beklage, at Departementschef Dalhoff ikke kan erindre den Samtale, vi havde om det omtalte Forhold. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke ringeste Tvivl om, at denne Samtale har fundet Sted, saaledes som af mig refereret.